

بررسی مشوق ها و بازدارنده های استفاده از دوچرخه در حمل و نقل درون شهری

(بررسی موردی شهر ارومیه)

دکتر احمد آفتاب ، فرهاد احمدی نیا

چکیده:

بکارگیری هرچه بیشتر از وسایل نقلیه شخصی و توجه ناکافی به سامانه حمل و نقل عمومی منجر به شکل گیری و بروز نابه سامانی های ترافیکی و انواع آلودگی ها (آلودگی هوا، آلودگی صوتی، آلودگی زیست محیطی) در عرصه شهر شده است. افزایش تقاضای سفر و نیاز به جابه جایی و پویایی شهروندان منجر به ازدیاد تعداد خودروها، افزایش تراکم ترافیکی در شریان های اصلی و آلودگی زیست محیطی و بر هم زدن روابط سنتی اجتماعی و نهایتا سلامت روانی ساکنین شده است. در چنین شرایطی شناسایی عوامل مثبت تاثیرگذار بر استفاده از دوچرخه و تحلیل موانع موجود ضروری به نظر می رسد. یکی از راههای تشویق شهروندان به استفاده از دوچرخه به ویژه در شهرهای متوسط و بزرگ مثل ارومیه که شرایط جوی و پستی بلندی مناسبی دارند در نظر گرفتن خطی مخصوص دوچرخه سواران است. با این حال، افزایش شیوه های غیرموتوری (مانند دوچرخه سواری) راهکاری در راستای دستیابی به شهر سالم و پایدار تلقی می شود. در همین راستا مجموعه ای از اصلاحات فرهنگی، کالبدی و قانونی برای کاهش مشکلات دوچرخه سواران و افزایش تمایل شهروندان به دوچرخه سواری پیشنهاد می شود.

واژه های کلیدی: حمل و نقل، دوچرخه سواری، ارومیه

مقدمه:

حرکت، عامل اصلی پویایی زندگی شهری و تداوم بخش فعالیت های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی است. امروزه در بسیاری از شهرهای جهان در حال توسعه، رشد اقتصادی همراه و هم زاد افزایش سفرهای درون شهری است و در عین حال در بسیاری از موارد، الگوی سفر تا حد بسیار زیادی به خودرو متکی است و این موضوع، مانعی